

KOPI

Procesbevillingsnævnet
Store Kongensgade 1- 3, 2. sal
1264 København K

Pr. e-mail post@procesbevillingsnaevnet.dk
og alm. post

Højesteret
Anke- og Kæremålsudvalget
Prins Jørgens Gård 13
1218 København V

19. november 2015

J.nr. 600096

Pr. e-mail post@hoejesteret.dk og alm. post

CHA/PEH

Vedr.: Ansøgning om kæretiladelse.

Som advokat for sagsøgerne, (1)	(2)	(3)
(4)	(5)	(6)
(7)	(8)	(9)
(10)	(11)	(12)
(13)	(14)	(15)
(16)	(17)	
(18)	(19)	(20)
(21)	(21)	

(23) i en sag om tortur, m.v., anlagt mod Forsvarsministeriet, indgives hermed nærværende ansøgning om tilladelse til at kære Østre Landsrets beslutninger af 9. ds., jf. vedlagte udskrift af Østre Landsrets retsbog dateret d. 19. ds.

Østre Landsret har, som det fremgår af ovennævnte retsbog, truffet beslutning om bl.a. følgende, alt som omfattet af nærværende ansøgning:

"at spørgsmålet om forældelse af sagsøgernes påstand 1 og spørgsmålet om afvisning af sagsøgernes påstand 2 skal udskilles til særskilt og forlods behandling, jf. retsplejelovens § 253, stk. 1. Der kan ikke foretages afhøringer af sagsøgere eller vidner under delforhandlingen. I stedet lægges det under delforhandlingen hypotetisk til grund, at sagsøgerne i perioden 25. november 2004 til medio februar 2005 kan have været udsat for tortur eller umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf, jf. EMRK artikel 3, og det allerede foreliggende materiale kan anvendes.

Landsretten besluttede samtidig, at eventuelle udestående opfordringer og editionsbegæring samt anmodningen om afhøring af fhv. forsvarsminister Søren Gade sættes i bero på resultatet af den særskilte forhandling".

Landsrettens beslutning om, at der ikke kan foretages afhøringer af sagsøgere eller vidner under delforhandlingen, afskærer den nødvendige bevisførelse om sagsøgernes forhold.

Således skal det bl.a. skal efterprøves, jf. forældelseslovens § 14, om det kan henregnes til sagsøgers forhold, at retssagerne er anlagt i 2011 og 2012, hvilket bl.a. nødvendiggør bevisførelse vedr. de nærmere omstændigheder omkring sagsøgtes foranstaltning af operation "Green Desert" d. 25. november 2004 og tilbageholdelse af sagsøgerne samt deres efterfølgende PTSD og efterfølgende velbegrundede frygt for repressalier. Det er således de udenlandske militære styrker og lokale irakiske politistyrker, som havde til opgave at beskytte sagsøgerne, der i stedet henholdsvis medvirkede til og udsatte dem for tortur, m.v.

Beslutningen om, at eventuelle udestående opfordringer og editionsbegæring samt anmodningen om afhøring af fhv. forsvarsminister Søren Gade sættes i bero på resultatet af den særskilte forhandling, udelukker inddragelsen af væsentlige oplysninger om sagens fakta, som sagsøgte indtil videre har unddraget sagens

oplysning, og som det for sagsøgerne er direkte nødvendigt at kunne påberåbe sig overfor de spørgsmål landsretten d. 9. november 2015 har udskilt til særskilt behandling ledsaget af afskæring af dette processtof.

Imidlertid vil det, som anført i processkrift 2 (s.2, 2. afsnit), replikken (s.4, 3. afsnit) og stævningen (s.20, 4. afsnit - s. 21. 1. afsnit) ikke medføre en væsentlig procesbesparelse at udskille de nævnte spørgsmål.

Landsrettens beslutning, om under delforhandlingen at lægge hypotetisk til grund, at sagsøgerne i perioden 25. november 2004 til medio februar 2005 kan have været udsat for tortur eller umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf, begrænser - når det samtidigt besluttet, at der ikke kan foretages afhøringer af sagsøgere eller vidner - spørgsmålet om forældelse til:

- a. spørgsmålet om de abstrakte nationale og internationale regler om forældelse af tortur generelt og
- b. i tilfælde af, at det mod forventning fastslås, at tortur som udgangspunkt forældes, da om der skal indtræde suspension som følge af at tortur i sig selv er et så alvorligt forhold, at det i den konkrete sag skal medføre suspension.

Derimod udelukker landsrettens beslutning, som anført ovenfor, stillingtagen til øvrige spørgsmål om suspension af forældelse:

- c. Bevisførelse om og påberåbelse af sagsøgernes reelle, faktiske mulighed for at anlægge sag i Danmark inden for 3 års fristen med afhøring af sagsøgere og 15 til 20 øvrige personer.
- d. Bevisførelse om og påberåbelse af betydningen af sagsøgernes konkrete torturbehandling og langvarige traumatiserende psykiske situation, som havende betydning for oplysningen af "fordringshaverens forhold" for den enkelte individuelle sagsøger, jf. forældelseslovens § 14, stk. 1. Det bemærkes herunder bl. a., at sagsøgernes forhold er faktisk meget forskellige, således blev en enkelt (sagsøger 6) "kun" udsat for ganske få

timers hårdhændet behandling, medens flere af de øvrige tilbragte måneder i torturfængslet.

De under c. og d. nævnte forhold hører under sagens processtof som påberåbes, men som afskæres ved landsrettens beslutning.

Der ses ikke tidligere truffet afgørelse ved de danske domstole om domstolenes egne muligheder for at foranledige en sag om tortur oplyst ved brug af de dertil i retsplejeloven indrettede beføjelser, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 3. Dette spørgsmål er i sig selv af principiel karakter, og kan forventes at få betydning for mange kommende sager om samme problemstilling, hvor danske styrker har bistået lokale myndigheder med frihedsberøvelser, som har ført til tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Det er endvidere af principiel karakter, om et sådant spørgsmål, der må anses for nyt i dansk domstolsbehandlingsmæssig sammenhæng, kan udskilles til særskilt behandling. Det er hensigtsmæssigt, at dette afklares.

Det er på baggrund af den foreliggende retspraksis m.v. ikke klart, hvorvidt det er Højesteret, der skal tage stilling til nærværende andragende, jf. retsplejelovens § 392, stk. 1, eller Procesbevillingsnævnet, jf. stk. 2. Sagsøgerne finder det mest nærliggende, at andragendet behandles efter stk. 1, idet Østre Landsrets kendelser og beslutninger af 7. ds. kan få afgørende betydning for hele retssagens behandling.

Ansøgerne finder imidlertid, at kravene til, at nærværende ansøgning kan nyde fremme, er opfyldt efter såvel stk. 1 som stk. 2. Der henvises for det første til det ovenfor anførte. Endvidere bemærkes:

Ad retsplejelovens § 392, stk. 1

Spørgsmål med en særlig karakter som de foreliggende ses ikke tidligere afgjort af Højesteret, og kan få betydning for sager af tilsvarende karakter. Sådanne sager må forventes at komme, og det er derfor hensigtsmæssigt, at de afklares.

Ad retsplejelovens § 392, stk. 2

I tilgift til det ovenfor anførte, er de af nærværende ansøgning omhandlede spørgsmål af principiel karakter, fordi der ikke ses at være retsafgørelser, som støtter udfaldet af Østre Landsrets beslutninger af 9. ds.

Sagsøgerne forbeholder sig venligst at fremkomme med yderligere uddybende bemærkninger til ovenstående, idet udskrift af retsbogen først er modtaget d.d.

Kopi af nærværende skrivelse (dog uden bilag) tilgår samtidig hermed Kammeradvokaten v/ advokat Peter Biering.

Med venlig hilsen

Christian Harlang